

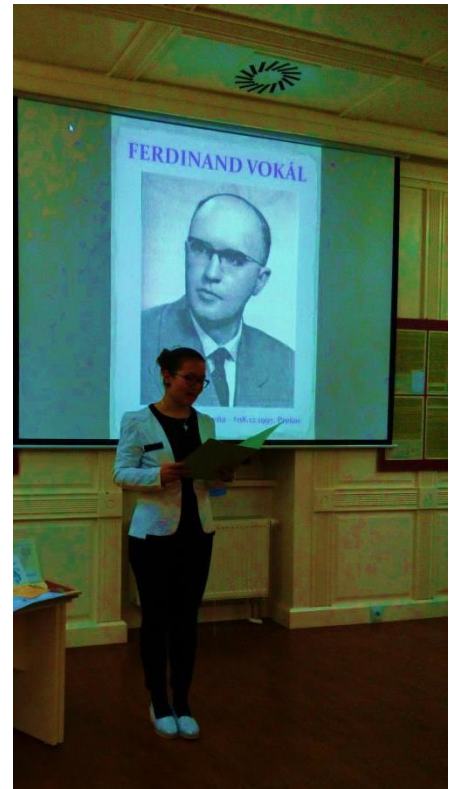
Ferdinand VOKÁL (1921 – 1997)

Sú ľudia, na ktorých spomínať, znamená vrátiť sa do čias, keď sa u nás rodila demokracia, náboženská sloboda a mnohé z toho, čo máme dnes, nebolo ešte úplnou samozrejmosťou. Človekom, pre ktorého november 1989 znamenal návrat viery v dobro a ľudskosť, bol pedagóg dušou aj telom, stredoškolský profesor slovenského a latinského jazyka – Ferdinand Vokál.

Na našej škole učil už ako dôchodca, dôchodca čulý a prísny v prvom rade na seba. Skromnosť a pokora, ktorá z neho sálala, oslovila všetkých – kolegov aj študentov. Oslovil nás aj svojou básnickou tvorbou. Básne písané roky len do „šuplíka“ mohol po roku 1989 začať slobodne vydávať. V básňach sa vyznával zo svojho vzťahu k Bohu, ľuďom, škole, prírode, krajine ...

Pri písaní poézie sa držal svojho motta:

„Báseň je ako slnko. Báseň je požehnaním pre človeka. Je to dar Boží.“

Aj dnes s láskou naňho spomíname a pri 20. výročí jeho úmrtia (8.12.1997) prosíme – Odpočinutie večné, daj mu, Pane a svetlo večné nech mu svieti. Nech odpočíva v pokoji. Amen

kolektív učiteľov SZŠ sv. Bazila Veľkého

